

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Regno Dei, De Qvo Christvs Loqvvtvs Per Dies quadraginta

Flavin, Melchior de

Parisiis, 1566

De regno diaboli quod suis victoriis co[n]secutus est, à quo pulsus per
Christum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29986

CAP. 9. De regno diaboli quod suis victoriis
consecutus est à quo pulsus
per Christum.

Postquam autem Michael nactus est victoriam cum suis aduersus Satanam, suscipiens causam Christi, cum adhuc illa angelica ecclesia esset viatrix & militans, donatus est principatu super reliquos angelos. Vnde dicitur archangelus. i. ad Thes. 4. & Iudæ cap. vnic. præcipue verò super angelos administratores ecclesiæ Dei, cuius est princeps & προβαρχος Dan. 10. & 12. pro qua assidue certat cum illa militia celestis quæ exercitus Dei vocatur. Ideo dicitur Dominus Deus Sabaoth. Esa. 1. & 5. Hierem. 11. & Iacobi 5. Hos angelos Michael regit, non suis legibus, sed Dei legibus (inquam) charitatis, quæ docent diligere Deum & totis conatibus promouere eius gloriam, vt ille & cognoscatur & adoretur. Idcirco per eos data lex, ad Galat. 3. factæ reuelationes, & miracula per quos etiamnum proteguntur, præcipue prædicatores verbi Dei, vt patet in prophetis,

1. Thes. 4.
Iudæ. cap.
vnic.

Daniel. 10.
& 12.

Id. st. exer-
citiuum.

Esa. 1. & 5.
Hierem. 11.

Iacob. 5.

Galat. 3.

apostolis, aliisque euangelizantibus ver-
 bũ Dei. Præterea lege charitatis ad pro-
 ximum, vt per eos deducantur homines
 ad salutem illorum protectione, illumi-
 natione, & victoria de hostibus malignis.
 hinc Luc. 15. gaudium est angelis super
 vno peccatore pœnitentiam agente. Ex-
 pende cum quanta lætitia deducunt la-
 zarum ad sinum & quietis & consolatio-
 nis. Luc. 16. Omnes etiam qui vicerunt
 cum Michael, dominantur spiritibus
 nequam, ceu captiuis eorum. 2. Petri 2.
 A quo quis superatus est, eius & seruus
 est. Vnde minimus angelus beatus, plus
 potest quàm omnes angeli nequam. At
 quemadmodum Michael factus est prin-
 ceptus angelorum bonorũ, sic primus an-
 gelus nequam & Satan, princeps eorum
 qui sibi adhæserunt. Vnde Lu. 11. In Bel-
 zebub principe dæmoniorum eiecit dæ-
 monia de cuius principatu Eph. 2. & 6. in-
 de dicitur Pluto, & princeps inferni. Non
 fuit ei satis angelis dominari, quinimo
 molitus est dominari mundo. Vnde di-
 citur princeps mundi. Ioan. 12. 14. & 16.
 & deus huius sæculi. 2. ad Corint. 4. non
 creatione, vt fomniat Manicheus, sed per-

3. Reg. 19.
 4. Reg. 6.
 Actum 5. 8.
 & 12.

Luc. 15.

Luc. 16.

2. Petri 2.

Luc. 11.

Ephes. 2.
 & 6.

2. Cor. 4.

DE REGNO

mittente Deo, captiuans enim primum
Gene. 1. hominem, qui erat rex & princeps huius
mundi. *Gene. 1.* subiicite, terram & do-
Pfal 8. minamini, & *Pfal. 8.* gloria & honore co-
ronasti eum, & cōstituiſti eum super ope-
ra manuum tuarum. Vnde per eam victo-
riam factus est princeps & Adæ, & suorū.
2. Petr. 2. 2. Pet. 2. à quo qui superatus est, eius &
Ro. 5. & 6. seruus est. Idem *Rom. 5.* & 6. vltra autem
illam insignem victoriam cōtra primum
hominem conatus est tribus exercitibus
totum subiicere mundum de quibus pri-
mæ *Ioan. 2.* Ioannis 2. Omne quod est in mūdo,
aut est concupiscentia carnis, aut oculo-
rum, aut superbia vitæ. Primus exercitus
dicitur manmon, id est auaritia. *Matth. 6.*
Leuit. 16. secūdus Azazel, de quo *Leuit. 16.* vbi nos
habemus caper emissarius, per quem no-
tatur superbia. Tertius Asmodeus de quo
Tob. 3. *Rom. 1.* *Sapient. 14.* *Tob. 3.* per quem luxuria, deduxerat etiā
mundum, ad idololatriam, *Rom. 1.* & *Sa-
pient. 14.* per quam honorem sibi arroga-
rat diuinum, cogebat homines ad immo-
lādum ei filios suos, ex *Eusebio* & *Pf. 105.*
Euseb. & Pfal. 105. & *Ezech. 16.* Plurimæ etiam ciuitates im-
& Exec. 18. molabant homines idolis, vt *Rhodij*. Itē
apud *Salaminam* & *Heliopolim*: ex *Eu-*

febio & Maineto Ægyptio historico. Iti-
 dē fiebat in innumeris locis, ex Dionysio
 halicarnasseo & Diodoro Siculo. Quod *Diadorus.*
 etiam fiebat in noua hispania ante rece-
 ptum euangelium ab hinc 40. annos. sed
 cum omnis princeps debeat suas habere
 leges, quibus cōtineat populum sibi sub-
 ditum, habet diabolus legem carnis, de
 qua Rom. 7. & ad Galat. 5. Nam vt lex quę *Rom. 7.*
 est gratia, agit filios Dei, Ro. 8. sic ille im- *Galat. 5.*
 petus sensus carnis filios diaboli. Idque *Rom. 8.*
 ex iustitia Dei, vt sint similes iumentis.
 Psal. 48. qui voluerunt esse similes Deo, *Psal. 48.*
 Gene. 3. Illa lex pugnat cum lege spiritus *Gene. 3.*
 Rom. 7. ad Gal. 5. quę dicitur lex carnis, *Rom. 7.*
 lex mēbrorum, lex peccati cōtraria Deo *Gala. 5.*
 eiusque legi, cuius stipendiū mors. Ro. 6. *Rom. 6.*
 Deus enim per suam legem quęrit fidem,
 & obedientiam sed lex diaboli diffiden-
 tiam & rebellionem sub ea lege concipi-
 mur, nascimur, vitiumus, donec regene-
 remur, Rom. 7. Quis me liberabit à cor- *Rom. 7.*
 pore mortis huius? gratia Dei per Domi- *8.*
 num nostrum Iesum Christum. & 8. Lex
 spiritus vitę liberauit me à lege peccati.
 Protoparentes dono iustitię poterāt co-
 gnoscere Deum & seruare legem, erant

DE REGNO

Luc. 3.

Sapient. 5.

Rom. 5.

& 6.

1. Cor. 5.

Ni. 11h. 20

Matth. 7.

Deo obedientes, & illis omnia subiecta
 vt filiis Dei. Nam, Luc. 3. de Adam dicitur
 qui fuit Dei, scilicet filius sed relicto Dei
 mandato, diabolus princeps tenebrarum
 offudit tenebras obscurissimæ notitiæ
 Dei, quod patuit in Cayn negante prouid-
 entiam Dei. Iudicium aliud sæculum,
 &c. vt patuit supra. En percussio in intel-
 lectu. In voluntate autem loco charitatis
 Dei percussus est amore sui, & rerum
 mūdi à lege Dei pertractus est ad legem
 concupiscentiæ vnde secuta rebellio in
 sensu carnis contra voluntatem & inobe-
 diētiam omniū creaturarū. Sap. 5. Arma-
 uit omnē creaturam in vltionē inimico-
 rū. Vitę immortalī successit mors. Ro. 5. &
 6. 1. ad Cor. 15. amori successit timor nō fi-
 lialis sed seruilis quodam odio coniun-
 ctus, vice fidei dubitatio de Deo eius
 prouidentia misericordia & iustitia. Illud
 regnum diaboli latissimè patet munitum
 potentia. Imperatorum regum, &c. sa-
 pientia philosophorū, poetarum, orato-
 rum longè plures habens quam regnum
 Dei. Matth. 20. Multi sunt vocati, pauci
 sunt electi. & 7. lata est via quæ ducit ad
 perditionē & multi sunt qui ingrediun-
 tur per

tur per illam. Vide tempore Israclis prophetarum Apostolorum, &c. Vnde Augustinus de vero cultu, Credo tres partes mundi fore damnandas. Illud tamen regnum nō constat hominibus liberis, sed extremæ seruitutis: de qua fusissimè sequenti capitulo.

De misera hominis seruitute sub regno & tyrannide diaboli. CAP. IO

Tantum est bonum libertatis & inestimabile, vt multi pretulerint vitæ propriæ. Vnde ex Orosio lib. 4. regina Carthaginis cum præcipuis sponte profiliit in ignem, ne fieret captiua Romanorū. Hæc fuit præcipuè causa quòd strenuè & indefessè certauerint Romani non parcentes neque laboribus, neque vitæ ex August. de Ciuit. &c. Cicero & Iurisconsulti arbitratur postremum omnium malorum seruitutem, quam comparant morti. Illā fugiunt animalia, aues, & quicquid habet vitam. Vide Gen. 15. quādo reuelata seruitus Ægyptiaca Abrahamæ qualis eum horror inuaserit. quot clamores illius populi in illa dura captiuitate

August. de
ciuit. Dei.
Cic. 2. philippic. & de
Nat. Deor.
Iuriscon. in
l. seruitutem
ff. de reg.
Iur.
Gen. 15.